

DESET ZPŮSOBŮ, JAK ZVLÁDNOUT OBAVY

- 1. Dokažte si, že vaše starosti jsou nesmyslné**
Podrobte své obavy kritickému zkoumání – může se opravdu něco takového stát?
- 2. Odsuňte starosti na později**
Nedělejte si starosti do chvíle, než bezpečně víte, že jsou oprávněné.
- 3. Nebojte se svého strachu**
Řekněte si: „Co se mi může stát horšího?“
- 4. Nestrachujte se, pouze se „znepokojte“**
Strach je stresující – oslabuje, zatímco mírné znepokojení se zaměřuje na racionální řešení.
- 5. Starostí se zbavte tím, že problém vyřešíte**
Jestliže něco nemůžete ovlivnit, jsou Vaše starosti k ničemu. Když s tím něco udělat můžete, prostě to udělejte.
- 6. Zaměstnejte se jinak**
Například si běžte zasportovat.
- 7. Svěřte se někomu**
Promluvte si o tom, co Vás trápí.
- 8. Usmívejte se**
Zkuste své starosti brát s humorem!
- 9. Uvolněte se**
Využijte relaxační cvičení.
- 10. Zahrajte si na filozofa**
Řekněte si prostě: „Co se má stát, to se stane.“

SLOVO STAROSTY

Milí spoluobčané,

v této rubrice se k Vám tradičně obracím se svými plány a představami na chod naší obce a obecního zastupitelstva. Některé mé názory a představy přes samosprávný a rozhodující orgán obce – Obecní zastupitelstvo projdou, jiné se ani neuskuteční a nápad odezní do ztracena. Dnes, na prahu prázdnin a dovolených bych se však rád věnoval poněkud jinému tématu, a to mezilidským vztahům.

Naše obec se poměrně slušně rozbíhá a dění v ní začíná být vidět i za jejími hranicemi. Proto mě mrzí, že se v naší vsi ustálil nešvar, který zbytečně otravuje místní ovzduší. Tímto nešvarem jsou pomluvy. Chápu, že na každé vesnici je určitá míra „drbání“ obvyklá, ale přesto si myslím, že by se mohlo pomlouvat méně a uvážlivěji.

Nepříjemné je, že se pomluvy obvykle týkají nikoliv těch, kteří by si to z titulu svého stylu života objektivně zasloužili, ale naopak těch, kteří si za svoji snahu a práci zaslouží když ne obdiv, tak alespoň uznání. Hořkost takto pohaněných lidí bývá oprávněná a velká.

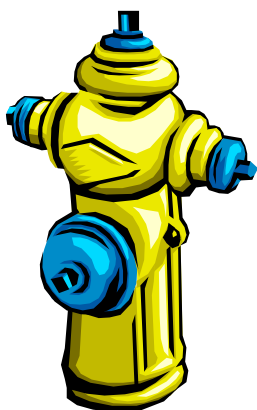
Mě, jako starostu nezajímají pohnutky, proč „ten či onen“ se pustil do „toho či onoho“, a jestli jeho záměry byly zisté či nikoliv, ale hledím na podobnou aktivitu jako na celek. A když je výsledek obstojný a všeobecně prospěšný, není třeba „vyhledávat mouchy“ a poukazovat na ně. Věřte, že z naší obce nikdo netyje. Pokud vydařená akce přinese i finanční efekt, je to výsledek práce a případný zisk je na místě a není na něm nic nemravného. Uvědomuji si, že každá aktivita jednotlivce nutně přinese i svůj druhotný užitek s všeobecným dosahem. Jakým? Například: zvýší se prestiž obce, zviditelní se pro potencionální nové obyvatele, stoupne návštěvnost obce. S ní souvisí příliv peněz a více peněz vytváří více různorodých pracovních příležitostí... atd. Že je to idealismus? Kam bych došel, kdybych ideály ztratil - a kde by byly bez ideálů vesnice, kde už k renesanci dochází?

Rád bych podpořil sebevědomí všech těch snaživých, aktivních a - pomluvených, a vyzval je, aby neztráceli elán a odvahu a pokračovali dál. Bez vás by v naší obci bylo mrtvo. Obecní zastupitelstvo čítající 7 členů (z toho pět aktivních), prostě na všechno nestačí a nikdy stačit nebude. Zastupitelé se vždy budou muset opírat o své občany.

Tímto „slovem starosty“ se nechci nikoho dotknout. Víím, že každý z nás byl někdy pomluven a téměř každý nějakou tu malou pomluvu z úst vypustil. Přesto si myslím, že by se s jízlivou a zlou pomluvou mělo přestat, měli bychom si přát úspěch a vzájemně se nepodrážet. Každý jsme „nějaký“, a žijeme společně na pár kilometrech čtverečních, tak ať se nám tady žije hezky!

Petr Škvařil

Vodovod

Dne 20.3. 2000 proběhla v Poličce členská schůze majitelů skupinového vodovodu Poličsko. Zástupci VHOS pánové ing. Langr, ing. Novotný a p. Pospíšil přednesli rozbor plnění rozpočtu. Příjmy byly nižší než bylo plánováno, což způsobila nižší fakturace, odvíjející se od odběru vody. Navýšeny byly o státní dotaci na stavební akci „Připojení obce Květná na skupinový vodovod“.

Za zmínku stojí to, že největší investiční akce v loňském roce, byla uskutečněna právě u nás v Květné. Šlo o již zmíněné připojení naší obce na skupinový vodovod. Investice byla vyčíslena ve výši 2 704 682, 20 Kč.

K zamyšlení vedou i údaje o ztrátách, které vodovod Květná, i přes provedenou rekonstrukci, vykazuje. V roce 1999 přijala Květná z výroby 96 781 m³ vody, přičemž fakturováno bylo pouze 29 174 m³. Tím činila ztráta 67 607 m³ - tedy 69,85 % !!! Jednoduše řečeno, více jak polovina vody dodané do Květné, mizí neznámo kam. V loňském roce bylo v naší obci odstraňováno 6 oprav, to je o 4 více než v roce předchozím.

Na rok 2000 je pro vodovod Květná pamatováno v plánu obnovy částkou 50 000 Kč. Cena vodného je pro tento rok stanovena ve výši 12,60 Kč pro domácnosti a 15,96 Kč pro ostatní odběratele.

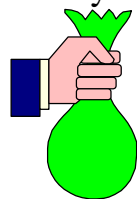
Jak uzavírá zpráva ředitele sdružení ing. Václava Kysilky: „Provoz skupinového vodovodu Poličsko probíhal v roce 1999 bez větších problémů.“

Stanislav Větrovský

Informace sociálního oddělení Městského úřadu v Poličce o poskytování dávek sociální péče.

Městský úřad v Poličce, sociální oddělení, poskytuje občanům z obvodu Poličska, kteří jsou sociálně potřební dávky sociální péče. Jedná se o dávky pro rodiny s nezaopatřenými dětmi, nezaměstnané a pro občany staré a invalidní. Dávky se poskytují jednorázově nebo opakovaně na základě podané žádosti.

Občan se považuje za sociálně potřebného, jestliže jeho příjem nedosahuje částek životního minima a nemůže si tento příjem zvýšit vzhledem ke svému věku, zdravotnímu stavu nebo z jiných vážných důvodů vlastní prací.

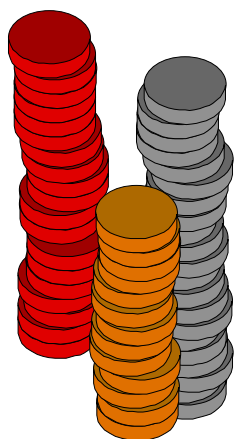
SOUČASNÉ PLATNÉ ČÁSTKY ŽIVOTNÍHO MINIMA:

Částky na výživu	
Do 6 let	1600,- Kč
Od 6 let do 10 let	1700,- Kč
Od 10 let do 15 let	2110,- Kč
Od 15 do 26 let u nezaopatřených dětí	2310,- Kč
	2190,- Kč
Částky na bydlení	
U jednotlivce	1580,- Kč
2 osoby v domácnosti	2060,- Kč
3 – 4 osoby v domácnosti	2560,- Kč
5 a více osob v domácnosti	2870,- Kč

Pokud někdo z rodiny musí dodržovat nákladnou dietu nebo je držitelem ZTP/P, připočítává se k výše uvedeným částkám 600,- Kč.

Příjem se zjišťuje jako měsíční průměr příjmů vyplacených v posledních 6 měsících před podáním žádosti o dávku, popř. ke dni podání žádosti, došlo-li předtím k podstatnému snížení příjmu občana a výše příjmu nebyla za posledních 6 měsíců postačující k dalšímu uhrazování životních potřeb. Do příjmů se započítává mzda, příjem z podnikání, důchody, hmotné zabezpečení z úřadu práce, výživné, dávky stát. soc. podpory, příjmy z pronájmu a jiné další pravidelné příjmy.

PŘÍSPĚVEK PŘI PÉČI O OSOBU BLÍZKOU.

Příspěvek je možné poskytnout v případě, kdy občan celodenně a řádně pečuje o

a) blízkou osobu, která je:

- Ø převážně nebo úplně bezmocná,
- Ø starší 80 let a je částečně bezmocná,
- Ø starší 80 let a podle vyjádření ošetřujícího lékaře potřebuje péči druhé osoby

b) jinou než blízkou osobu, u níž jsou splněny podmínky výše uvedené a bydlí ve společné domácnosti s žadatelem

Příspěvek se poskytuje ve výši rozdílu mezi příjmem pečujícího občana v kalendářním měsíci a

- a) 1,6 násobkem částky životního minima pro jednotlivce, tj. v současné době 3504,- Kč.
- b) 2,75 násobkem částky ŽM, pečuje-li o dvě nebo více osob tj. 6023,-Kč měsíčně.

OPAKOVANÉ DÁVKY PRO STARÉ A ZDRAVOTNĚ POSTIŽENÉ OBČANY.

Příspěvek na dietní stravování: (např. cukrovka), nedosahuje-li důchod u jednotlivce 4370-Kč. U dvojice, kde dietu musí dodržovat jeden nedosahuje součet důchodů částky 7040,-Kč a v případě, že dietu musí dodržovat oba manželé nedosahuje 7640,- Kč.

Příspěvek na výdaje spojené s používáním kompenzačních nebo jiných pomůcek: poskytuje se na zvýšené náklady spojené s užíváním např. invalidního vozíku, protézy, francouzských holí, sluchadel nebo kyslíkového přístroje až do výše 200,-Kč měsíčně s přihlédnutím k finanční situaci rodiny. Dávka je nenároková.

Příspěvek na provoz telefonní stanice: Může se poskytnout buď sociálně potřebným starým občanům nebo občanům starším 70 let, kteří žijí v domě sami. SPT Telecom poskytuje slevu občanům, kteří jsou držiteli ZTP/P. Dávka je nenároková.

Příspěvek na rekreaci a lázeňskou péči: jedná se o nárokovou peněžitou dávku k úhradě poukazu na rekreaci nebo lázeňskou péči nepracujících důchodců, pokud výše jejich důchodu nepřesáhla částku 4000,- Kč u jednotlivce a 6000,- Kč u manželské dvojice a to až do výše 60 % ceny poukazu.

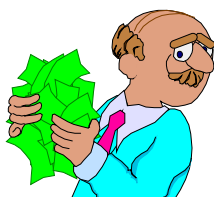
PENĚŽITÉ A VĚCNÉ DÁVKY RODIČŮM NEZAOPATŘENÝCH DĚTÍ, TĚHOTNÝM ŽENÁM A NEZAOPATŘENÝM DĚTEM - § 23 vyhlášky MPSV ČR č. 182/1991 Sb.

Tyto peněžitě dávky nelze považovat za obligatorní (nárokové), neboť právní úprava jednoznačně nestanoví podmínky nároku ani způsob stanovení výše dávky. Nárok na dávky vzniká rozhodnutím příslušného orgánu, kterým je pověřený úřad (měst. Úřad Polička).

Poskytnutí dávky není podmíněno sociální potřebností, stejně tak mimořádné výdaje nejsou blíže specifikovány. Pro poskytnutí této dávky nestačí pouhá existence mimořádného odůvodněného výdaje, musí se však jednat o výdaj, který žadatel o dávku nemůže uhradit z vlastních příjmů. Dávka není podmíněna sociální potřebností, ale jedná se o dávku sociální péče.

(modelová situace: rodina s příjmy nad hranicí životního minima má uhradit náklady na školu v přírodě, současně se jí však porouchal domácí spotřebič – pračka, lednice...) a podobné případy.

Podrobné informace o výše uvedených a dalších dávkách sociální péče Vám poskytne sociální oddělení Městského úřadu v Poličce v úředních dnech v pondělí a ve středu.

Odbor sociálních věcí Polička

HASIČSKÝ SBOR, PLÁNY A ZÁMĚRY

Jednotný sbor dobrovolných hasičů v Květné je jedním ze dvou fungujících zájmových sdružení působících v naší obci. Má na místní poměry velký počet členů (činných 22) a dostatečně široký okruh příznivců. Proto jde o spolek, ukrývající v sobě poměrně velkou tvůrčí a organizační sílu. Svoji snahu podílet se na veřejném a kulturním životě obce SDH dostatečně projevil v loňském roce, kdy členové květenského hasičského sboru nechyběli prakticky u žádné v obci konané akce.

Záměrem hasičů je větší využití tohoto prostoru a přispění ke kulturnímu dění ve vesnici. Mají dostatek členů ochotných podílet se jak na organizaci, tak při pořadatelské činnosti jednotlivých akcí. Svůj opravdový zájem o fungování a využití tohoto areálu prokázalo SDH v loni při jeho kompletní rekonstrukci, kdy zde řada jeho členů odpracovala mnoho brigádnických hodin.

Přestože jde o areál ve vlastnictví obce, má zde i hasičský sbor „uloženu“ část svého majetku: hasiči kdysi vybudovali původní parket i zděné pódium pro muzikanty a osvětlení. V nedávné době opravili větší stánek pro občerstvení a dodali do něho veškeré vybavení. Hasiči rovněž vyrobili lavičky, oplocení, záchody a zaplatili techniku na úpravu velkého hřiště před areálem. Z toho je zřejmé, že SDH má trvalý zájem na fungování kulturního stánku v Květné.

Hlavním záměrem našich hasičů je maximální využití kulturního areálu v letní sezóně, kdy to počasí dovoluje. Hodlají zde pořádat diskotéky, nebude chybět samozřejmě ani pouťová zábava a spolupráce s obcí při zajištění pouťového odpoledne pro děti. Vítanou novinkou pro mnohé by mohl být každé pondělí otevřený stánek s občerstvením, jako alternativa místní hospodě. Je možné, že pokud stoupne zájem o akce pořádané v našem areálu, bude možné ho pronajímat i jiným subjektům k provozování jejich akcí.

Od těchto aktivit je očekáván nejenom finanční efekt, který by alespoň částečně uhradil obci náklady spojené s rekonstrukcí „Ranče“, ale i přínos ke kulturnímu dění v obci a zviditelnění naší vesnice pro okolí. Samozřejmě předpokládáme, že se upevní i pospolitost našich občanů a oživne duch spolkové činnosti a zájem o veřejné dění mezi našim obyvatelstvem a konečně, že vynaložené úsilí přinese i finanční zisk, který rozšíří možnosti pro další, širší a náročnější aktivity.

Pro SDH Martina Holanová

LETEM SVĚTEM – OKRES SVITAVY V ČÍSLECH

Počet obyvatel: **102 490** (50 387 mužů, 52 103 žen)

Počet dětí do 15 let: **18 448** t.j. 18 %

Počet obyvatel v produktivním věku: **66 619** t.j. 65 %

Počet obyvatel nad 60 let: **17 423** t.j. 17 %

Počet obcí: **106**

Počet měst: **sedm**

- nad 10 000 obyv. Svitavy, Litomyšl, Moravská Třebová
- nad 5 000 obyv. Polička
- Jevíčko – 2 800 obyv.
- Bystré - 1 680 obyv.
- Březová nad Svitavou – 1 428 obyv.

Hustota osídlení je **77 obyvatel na km²**

<u>Nezaměstnanost v letech</u>	<u>1997</u>	<u>1998</u>	<u>1999</u>
Průměr za rok:	7,03	7,08	9,99

<u>Školy – školní rok 1998 – 1999</u>	<u>počet škol</u>	<u>počet dětí</u>
Mateřské školy	83	3 429
Základní školy	61	11 219
Speciální školy	11	577
Střední školy - gymnázia	5	1 527
- VOŠ	4	437
- SOŠ	8	1 347
Střední odborná učiliště	5	1 292

Sociální složení obyvatel:

Ekonomicky aktivních	48%	50 416
Z toho zaměstnáno ve službách	31 %	32 488
V zemědělství	4,7 %	4 814
V průmyslu	12,8 %	13 114

<u>Průměrná mzda obyvatel:</u>	<u>rok 1997</u>	<u>1998</u>	<u>1999</u>
	8 698,- Kč	9 687,- Kč	10 171,- Kč

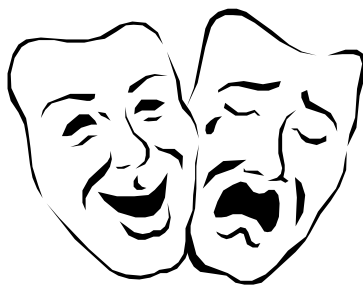
<u>Sociální dávky: porovnání počtu dávek v roce</u>	<u>1998</u>	<u>1999</u>
Přídavky na děti	3 562	4 319
Sociální příspěvek pobíralo / občanů	17 675	10 521
Příspěvek na bydlení	8 426	6 055
Zvýšení cen tepelné energie a nájemného	4 488	4 578

Začíná se snižovat ekonomická síla obyvatelstva.

Výňatek z Informačního zpravodaje okresu Svitavy

STŘÍPKY Z HISTORIE

KULTURNÍ ŽIVOT POVÁLEČNÝCH LET A LET PADESÁTÝCH U NÁS V KVĚTNÉ

Stáli jsme na prahu dospělosti, když po válce v roce 1946 naši rodiče začali v Květné osidlovat prázdné statky po odsunutých Němcích a snažili se tak všemožně zajistit živobytí pro svoji rodinu. Ti méně schopní se po čase, když statek „vybydleli“ přesunuli na jiné hospodářství a postupně po řadě neúspěchů vesnici opustili. Schopnější se usadili natrvalo a zůstali.

Poválečná doba nebyla jednoduchá. Život na vesnici byl velmi tvrdý a naplněný především namáhavou prací. Přesto obrovská úleva a radost z konce války lidi přímo nutila bavit se a společně se radovat. Zbaveni válečné tíhy toužili naši rodiče po zdůraznění svého češství. Hned o prvních dožínkách byl v obci uspořádán velký průvod v krojích. Českomoravská vysočina byla

odjakživa chudý kraj a kroje zde byly velmi skromné, byly-li vůbec nějaké, proto paní Bicanová (maminka paní Mayerové, rodačka z Brna) na Moravě vypůjčila Kyjovské kroje, aby průvodu dodaly co nejslavnostnější lesk. Dožínkové veselice se ostatně ve vsi pořádaly ještě řadu let po válce.

Všechny vesnice, nejen Květná, od té doby značně změnily svůj vzhled. Ještě v padesátých letech se po vesnici klikatily pouze „prašné“ cesty s obvyklým „kocvánkem“- pruhem drnu uprostřed mezi vyjetými kolejiemi. Neexistovalo zde pouliční osvětlení, nebyl zaveden elektrický proud, nebyl postaven vodovod. Speciálně s vodou měla Květná již tehdy problémy, protože většina studní se napájela průsakem, takže když v zimě půda zamrzla, studny postupně vyschly. Pramenné studny byly ve vsi pouze dvě: na rychtě a tam, kde nyní bydlí Špačkovi. Jenže z těch vodu v době nouze majitelé nechtěli dát. Proto mnozí hospodáři po vyčerpání zásob vody z rybníka jezdily s „leitnou“ až do lesa nad Vendolí k Radiměřské studni, aby měli čím napojit svůj dobytek.

Zemědělskému hospodaření se v Květné také příliš nedařilo. Velký díl viny na tom nesla skutečnost, že se hospodaření na uprázdněných statcích ujímali čeledíni třebaš pracovití, ale bez zkušeností s hospodařením na statku jako celku. Proto, když se na začátku padesátých let zakládalo v obci družstvo byli ti, kdo neměli splněné dodávky ani zaplacenou zemědělskou daň prvními vstupujícími členy do družstva. Dobří hospodáři vstupovali neradi a jako poslední pod tlakem tíživých skutečností. Vzniklé zemědělské družstvo nebylo nijak stabilní. Do současné doby se třikrát rozpadlo a jednu dobu ve vesnici vedle sebe existovalo souběžně jak družstvo, tak státní statek.

Přes pachut' hořkosti padesátých let to pro nás byla krásná léta našeho mládí. V domácnosti nesvítily televize a vesničané byli odkázáni poskytovat si zábavu sami sobě.

Centrem kulturního dění v Květné se stal Hostinec U Juříků - tenkrát ještě s větším sálem. Zde se hrávala divadelní představení, pořádaly se bály, odpolední čaje a estrády. Z her, které jsme jako místní ochotníci hráli, si vzpomínám na dva tituly: pohádka „O Popelce“, a hra „Ženskej zákon“. Režii měl zpravidla na starosti pan řídící Špidlen z místní základní školy, osvětlení zajišťoval pan Pavliš. Kulisy jsme měli vlastní, ale část dekorace a kostýmy jsme si půjčovali z Tylova divadla z Poličky. Doprovodnou hudbu obstaral gramofon. Obyčejně jsme hrávali dvě představení – jedno odpolední pro děti a večerní pro dospělé. Úspěch těchto amatérských divadel byl obrovský a zaplněný sál herce odměňoval dlouhotrvajícím potleskem.

V hospodě U Juříků se pravidelně tancovalo. Pořadatelé bálů byli především hasiči. V obci se snad nenašel dospělý člověk, který by si nezakoupil vstupné, byť třebaš nakonec na tancovačku nešel. Dalším důležitým organizátorem tanečních zábav byl Svaz žen. Specifikem jejich bálů byly kromě tance i značné kulinářské zážitky; a dále Svaz mládeže. Mládežníci, kteří si organizováním zábav chtěli vydělat nějaké peníze na vybavení klubovny brzy zjistili, že bály mnoho nevynáší. Vstupné 5-10 Kč sotva stačilo pokrýt náklady

na nájem sálu, odměnu kapele a daň ze vstupného pro obec. Proto se mladí podnikavě vrhli na jiný žánr – na estrády, ze kterých se daň ze vstupného platit nemusela. Estrády si u diváků získaly značnou oblibu. Zpívaly se v nich písničky, kuplety a hrály scénky. Pravidelně byly pořádány také Silvestrovské a Pout'ové zábavy. Poslední jmenovaná akce, jako torzo minulosti, přetrvává dosud. Světlé období kulturního rozmachu zaznamenala Květná v polovině padesátých let, když se velení vojenské posádky v Květné ujal major Lysý. Tento podsaditý pán původem ze Slovenska byl velkým fandou do fotbalu a do hudby. Za jeho velení měla místní vojenská posádka dvě kapely – cimbálovku a dechovku. V létě každou neděli odpoledne hráli vojáci na hřišti v Květné fotbal proti různým soupeřům. Často jimi bývali příslušníci PTP umístění na výměncích po domech v Poličce, Svitavách, Karli, Pomezí...Hrálo se proti civilistům i jiným obcím. Na nedělní fotbalové zápasy se sjížděli fanoušci s širokého okolí – tedy... spíše fanynky.

Po utkání se v Hospodě U Juříků konaly pro sportovce i diváky „odpolední čaje“ s tancem a hudbou a když místní vojáci vyhráli, povolil jim major Lysý uspořádat i večerní taneční zábavu. Běda však, když květenká posádka vítězství neuhájila. To pak museli vojáci po čaji pěkně zpátky do kasáren. Tento pestrý život trval 5-6 let, dokud nebyl major Lysý převelen jinam. V té době se také hodně dívek provdalo za vojáky. Ještě dlouho potom se v Květné na posádce udržovala tradice vojenské kapely.

Všechno je minulost. I když je doba jiná, má svoje kouzlo. Jako mladí jsme prožívali život stejně plně, s radostí a nadšením, jako tomu je u dnešní mladé generace. Možná jsme byli jen více schopni spolupracovat na společném záměru a vytvářet zábavu a potěšení pro sebe i pro druhé. Dnešní počítačová a televizní éra nás o cenné lidské kontakty nemilosrdně okrádá.

Podle vyprávění pamětníků zpracovala Dvořáková

ZLEVA HORNÍ ŘADA:

p. Unčovský Josef, p. Tomeš František, p. Bednář Vlastimil, p. Mayerový Ludmila, p. Navrátilová Ludmila, p. Bukáčková Libuše, p. Pavliš Jan, pí. uč. ze ZŠ, p. Cajzl Josef, p. Chadima Ladislav

DOLNÍ ŘADA:

p. Křivková Libuše (Bukáčková), p. Bukáček Vlastimil, p. Brázdová Miluše

Z HISTORIE CHALUPY Č. 43 V KVĚTNÉ

O prázdninách roku 1990 se v naší chalupě náhle objevili dva německy mluvící lidé s tím, že doma našli po rodičích staré dokumenty a z nich zjistili, že mají předky z Květné u Litomyšle, a tak se vydali podívat do míst, kde mají své kořeny. Karl a Erika Perndlovi, jak se tito dnes naši dobří přátelé jmenují, byli velmi rádi, když viděli, že někdo pečuje o chalupu ze které pochází jejich předkové. Byli nadšeni, když na místním hřbitově objevili pomník se jménem Miksche, což je rodné jméno paní Eriky a moc se jim líbilo i v Poličce a v Litomyšli, kam jsme je doprovodili. A protože jsme chtěli vědět, kdo že to vlastně před léty v naší chalupě žil, půjčili jsme si od nich staré písemné materiály a tak nyní můžeme i dnešním obyvatelům Květné přiblížit něco z historie jejich vesnice.

První písemně zdokumentovaná zmínka je o panu *Johannu Miksche*, narozeném 26. 9. 1830, sedláku na gruntě č. 43, který si vzal 1. 5. 1855 za ženu *Katharinu Friedlovou* z Vendolí č. 94 (tehdy Stangendorf). Ti spolu měli dva syny – *Johanna* a *Ferdinanda Miksche* narozeného 6. 10. 1856. O osudu

Johanna nic dalšího nevíme, ale o *Ferdinandovi* jsme zjistili, že se 21. 9. 1880 oženil s jistou *Annou Hauptovou*, dcerou místního sedláka *Franze Haupta* ze statku č. 54 a jeho ženy *Anny* rozené *Peitlové*, původem z č. 39 ve *Chmelíku* (tehdy *Hopfendorfu*).

Ferdinand s *Annou* měli dvě děti; *Marii*, narozenou 30. 4. 1883 a *Leopolda*, narozeného 12. 11. 1900. Zajímavé jsou i doprovodné záznamy jež jsme z dokumentů vyčetli: například, že při porodu *Marie* byla porodní bába paní *Karolina Hauptová* z *Květné* č. 86 a u

Vater (Vater von 1)	2	3	Mutter (Mutter von 1)
Name: <i>Miksche</i>	Name: <i>Haupt</i>	Name: <i>Anna</i>	Name: <i>Anna</i>
Nachname: <i>Friedland</i>	Nachname: <i>Haupt</i>	Nachname: <i>Haupt</i>	Nachname: <i>Haupt</i>
Geburtsort: <i>Blümenau 43</i>	Geburtsort: <i>Blümenau 54</i>	Geburtsort: <i>Blümenau 54</i>	Geburtsort: <i>Blümenau 54</i>
Geburtszeit: <i>26. 9. 1830</i>	Geburtszeit: <i>6. 10. 1856</i>	Geburtszeit: <i>21. 9. 1880</i>	Geburtszeit: <i>30. 4. 1883</i>
Religion: <i>Kath.</i>	Religion: <i>Kath.</i>	Religion: <i>Kath.</i>	Religion: <i>Kath.</i>
Vater (2): <i>Johann Miksche</i>	Vater (2): <i>Johann Miksche</i>	Vater (2): <i>Johann Miksche</i>	Vater (2): <i>Johann Miksche</i>
Mutter (2): <i>Katharina Friedl</i>	Mutter (2): <i>Katharina Friedl</i>	Mutter (2): <i>Katharina Friedl</i>	Mutter (2): <i>Katharina Friedl</i>
Dieser Ehe wurde geboren (für die Mütter):		Dieser Ehe wurde geboren (für die Väter):	
 ☐ Diese geboren		 ☐ Diese geboren	
 ☐ Diese begraben		 ☐ Diese begraben	
Dieser Ehe wurde geboren am: <i>21. 9. 1880</i>		Dieser Ehe wurde geboren am: <i>21. 9. 1880</i>	
in: <i>Blümenau</i>		in: <i>Blümenau</i>	
Dieser Ehe wurde geboren von:		Dieser Ehe wurde geboren von:	
geboren am: <i>am 21. 9. 1880</i>		geboren am: <i>am 21. 9. 1880</i>	
Mutter: <i>Anna Haupt</i>		Mutter: <i>Anna Haupt</i>	
Vater: <i>Johann Miksche</i>		Vater: <i>Johann Miksche</i>	
Geburtsort: <i>Blümenau</i>		Geburtsort: <i>Blümenau</i>	
Dieser Ehe wurde geboren in: <i>Blümenau</i>		Dieser Ehe wurde geboren in: <i>Blümenau</i>	
Dieser Ehe wurde geboren in: <i>Blümenau</i>		Dieser Ehe wurde geboren in: <i>Blümenau</i>	

Takto vypadal dokument, kterým museli po obsazení Rakouska fašisty obyvatelé prokazovat svůj nežidovský (arijský) původ).

křtu v květenském kostele místní farář páter Franz Brčička. Marie se vdala ve Svitavách za jistého Franze Christ ze Čtyřiceti Lánů – dnes jsou součástí Svitav. O jejím dalším osudu víme jen to, že brzy ovdověla a zůstali s ní děti Alois a Anna Stefanie.

Leopold Miksche někdy brzy po rozpadu Rakousko – Uherska odešel do rakouského městečka Hofkirchenu, kde se přizemil v roce 1922 do místní rodiny. Manželka se jmenovala Marie rozená Puhringerová. Tento *Leopold Miksche je dědečkem paní Eriky Perndlerové* a ta se svým manželem Karlem v Hofkirchenu žije dodnes.

Leopold tak ukončil téměř stoletou historii tohoto rodu v chalupě č. 43 v Květné a další historii začali psát již úplně jiní obyvatelé.

Mariána a Pavel Hamáčkovi
Květná 43

VYPRÁVĚNÍ Z CEST NAŠICH OBČANŮ

Velký vandr

Musím se vždy trochu pousmát, když dnes vidím velké reklamní tabule cestovních kanceláří s jejich nabídkami. Jsem rád, že dnes již může kdokoliv odjet kamkoliv. Již slyším poznámku: „Jóó kamkoliv, když na to má.“

Rád bych Vám vyprávěl o jedné cestě na kterou jsme kdysi s přítelem Jirkou zase tak mnoho peněz neměli. Jediné co nám snad trochu nahrávalo bylo to, že jsme odjížděli na přelomu července a srpna památného roku 1989. Neměli jsme tušení, co se odehraje za několik málo měsíců, a netušili to ani mnozí jiní, kteří v nás viděli „chudáky“ z komunistického Československa.

Všechno začalo, když mě Jirka navštívil a položil mi jasnou otázku. „Nechceš jet se mnou do Itálie?“ Nejdříve jsem na něho koukal trochu vyjeveně, ale pak jsem si řekl: „Proč ne?“ To jsem ještě netušil, co to bude znamenat dále: potvrzení z vojenské správy, že jsem skutečně štáckrypl a mám modrou knížku, potvrzení z banky o složené hotovosti, (zde je nutno dodat, že chtě nechtě, stali jsme se na den veksláky a finanční hotovost částečně získali před hotelem v Brně.), potvrzení ze zaměstnání, potvrzení, potvrzení, potvrzení Velice brzo mě běhání po úřadech přestalo bavit, obzvláště po setkání s nefalšovanými byrokraty, ale Jirka mě stále podporoval: „Vydrž, stojí to za to.“ Nakonec jsme

měli všechny papíry pohromadě a den našeho odjezdu se přiblížil. Ono ani sbalit se na takovou cestu nebylo jednoduché. Do fáče zamotat několik dolarů, do ponožek nějaké šilinky, 1000 Kč v igelitu v balíčku se sýrem a podobně. Rodiče se vyptávali, kde budeme spát a jak vlastně pojedeme? „Nemáte náhodou v úmyslu jet stopem?“ vyjádřili svoje znepokojení. „Ale kdepak, prosím tě stopem. Všechno je zařízeno.“ Popravdě řečeno, jet stopem jsme v úmyslu měli a domluvený byl akorát nocleh u Benediktýnů v Norci.

Víza nám přivezl kamarád Honza těsně před odjezdem autobusu do Brna. První cesta vedla k mezinárodní pokladně, kde jsme si zakoupili jízdenky do Vídně. Jistá hodná paní nás ujišťovala o hrůzných prohlídkách na hranicích: „Každýho šacujou, málem by člověka i svlíkli.“ Protože naše zavazadla nebyla zcela stoprocentní a kromě toho jsme přátelům vyváželi ven nějakou poštu, nebylo nám zrovna příjemně. Na přechodu v Mikulově se všechno, co paní předpovídala vyplnilo, jenomže pouze na ní a na nikom jiném. Po chvíli jsme již podstatně klidněji projeli rakouské hranice a asi po hodině jízdy se před námi objevil ukazatel s nápisem WIEN. Od chvíle, kdy jsme opustili autobusové nádraží nám Vídeň učarovala. Nic méně se neodbytně hlásil problém: „Kde budeme dnes spát?“ Měl jsem sice v kapse adresu na přítele v Salesianshaus, neboli salesiánském domě, jenže po tápání a bloudění jsme skončili na Salesiansghasse, tedy Salesiánské ulici. Zde se nám podařilo objevit klášter, kde nás dobré sestřičky nechali přenocovat, jak si původně mysleli - na jednu noc. Večer jsme si vyrazili na procházku a jemně osvětlené kavárničky a poklidné hospůdky nás přímo okouzly.

Druhý den ráno jsme chtěli, protože byla neděle, vyrazit někam do kostela. Ušli jsme asi sto metrů a nevěříme vlastním očím. Míjíme kostel a na vývěsce je veliký nápis „PRÁZDNINY JSOU TADY“. Byl to český kostel na Seintveith ghasse. Zde se nás po mši ujaly dvě milé starší dámy, které se na zbytek dne stali našimi průvodkyněmi a hostitelkami. Poprvé v životě jsme si vyzkoušeli Mac Donald, prohlédli si Štěpánský dóm, operu, radnici a skončili v Prátru, kde jsme v hospůdce pana Kolaříka dostali pivo a vepřové koleno. Spokojeni s průběhem prvního dne zazvonili jsme večer na faře u českého kostela. Otevřel nám pan kostelník a když jsme se ho zeptali, kde je nějaká silnice vedoucí k Italským hranicím, chvíli si nás nevěřičně prohlížel a pak se nás zeptal, odkud jsme. Odpověděli jsme, že z Poličky a zase jsme se chvíli divili my. Pán totiž zajásal a povídá: „Vždyť já dělal v Karli pět let kostelníka.“ Pozval nás dál, strávili jsme s ním příjemný večer a nakonec zjistili, kdy nám jede vlak a nejen to, dostali jsme od něho i na cestu. Povzbuzeni úspěšným vývojem cesty, našli jsme druhý den i Salesianshaus, poobědvali jsme zde a navečer vyrazili kolem Belvederu na Südbanhof, kde jsme si koupili jízdenky a v pohodlí rychlíku vyrazili směrem na Řím. Společnost nám dělala skupinka Italů, která se ovšem celou noc stále někam přesouvala a dohadovala, takže spánku jsme mnoho neměli. První paprsky nového dne nás již vítaly v Itálii. Od

našeho odjezdu z Vídně uplynulo šestnáct hodin a přijíždíme pod spleť drátů na hlavní nádraží Róma Termini...

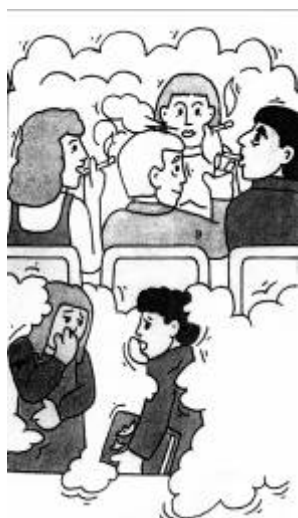
Pokračování příště

Větrovský

DĚTSKÝ SVĚT

TABÁK

STRÁNKA PRO DĚTI A JEJICH RODIČE

Jistě už víš o kouření. Viděl jsi reklamy na cigarety na plakátech, v novinách a časopisech. Viděl jsi reklamy na dýmky a doutníky. Kouří se v televizních inscenacích i filmových příbězích. Určitě jsi viděl kouřit i mnoho dospělých kolem sebe.

„Proč to dělají?“

U většiny dospělých jde o hloupý návyk. Jednoho dne začnou kouřit a později už tomu nechtějí nebo nemohou odvyknout.

„Proč vlastně lidé začnou kouřit?“

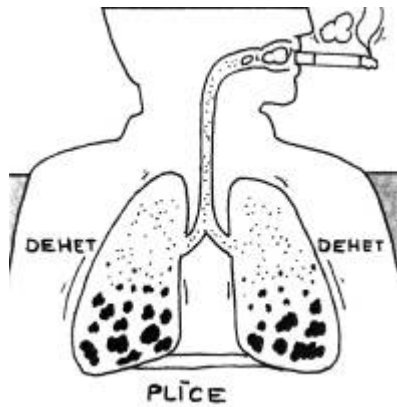
Někteří se chtějí před druhými ukázat. Vidí, že ostatní také kouří. Možná si myslí, že kouření patří k dospělosti. Možná uvěřili reklamám, že kouření je legrace, která nemůže uškodit. Přece reklamy jsou takové veselé, že? – Lidé, kteří pěstují tabák a vyrábějí a prodávají cigarety, doutníky a dýmky, chtějí přece vydělat peníze. Proč by tedy říkali pravdu o kouření?

Tabák je řazen mezi návykové drogy. Zdá se vám to přehnané? Bohužel je to tak. Je pravda, že účinky tabáku se neprojevují tak rychle a dramaticky, vzhledem k rozšířenosti kouření jsou však citelné. Podle odhadů je kolem 30 % rakovin způsobeno kouřením. V České republice denně umírá na následky kouření tabáku asi 63 lidí. Většina dospívajících, kteří začnou kouřit, toho později litují.

Kouř z cigarety není jenom šedý obláček. Skládá se z nepatrných kousíčků hutné hmoty. V obláčku najdete: NIKOTIN, DEHET, OXID UHELNATÝ a také ČPAVEK a dokonce i jedovatý ARSENID a KYANID.

„Chcete vědět, jak působí v těle kuřáka?“

NIKOTIN obsažený v kouři z cigaret nepříjemně a nebezpečně zasahuje do lidského těla. Vniká do plic, dostane se i do krve, která putuje celým tělem a protéká srdcem a žilami. Srdce začne rychle bít, jeho práce se ztěžuje. Krev se tlačí na stěny cév a to znamená, že i ostatní části lidského těla jsou nuceny těžce a někdy zbytečně pracovat.

DEHET z cigaretového dýmu způsobuje uvnitř těla také moc nepříjemné věci. Je to hustá hnědá hmota a každý obláček kouře je naplněný okem neviditelnými kousičky této hmoty. Jsou tak malinké, že by se jich deset tisíc vešlo do špendlíkové hlavičky. Když někdo vykouří jednu jedinou cigaretu, vdechne do sebe milion kapiček dehtu. Tři čtvrtiny těchto kapiček zůstávají v těle a usazují se na plicích.

Dehet plíce dráždí a nutí ke kašli. Vlivem nikotinu se zužují svalnaté trubice, kterými kašel prochází a kašláni je obtížné. Kuřák při kašli zčervená, cévy na krku a v obličeji mu vystoupí a těžce zápasí, aby vykašlal dehtovou matlanici a vzduch mohl do plic. Dehet ovšem způsobuje i něco mnohem horšího a nebezpečnějšího. Dráždí jemné lemování plic a narušuje tam buňky. Nemocné buňky již nerostou tak, jak by měly. Někdy rostou příliš rychle a jejich tvar se mění. Rostou a rostou až vytvoří nemoc, které se říká rakovina. Právě dehet z cigaret nejčastěji způsobuje rakovinu plic a hrtanu. Je to velice nebezpečný typ rakoviny, který se snadno nevyléčí. Skoro všichni lidé na toto onemocnění zemřou. Svě tělo si sami docela zničili.

Náruživí kuřáci bývají často nemocní, kouření jim kazí chuť k jídlu a někdy i ošklivě zapáchají. Dech i oblečení a vše, co mají kolem sebe, nepříjemně páchne. Zuby mají žluté a bez lesku, zežloutnou jim i konečky prstů.

„Tak proč lidé holdují tabáku, když je to špatné a oni často vědí, že jim tabák škodí?“

Kouření totiž umí vyvolat příjemné pocity. Když nikotin a oxid uhelnatý přijdou do mozku, některé funkce se zrychlí, takže se může zdát, že jsme alespoň chvílku velice čilí a plní života. To je ovšem mylný dojem! Kouřením se některé mozkové funkce zpomalují tak, že se kuřák cítí uvolněný a v pohodě jen chvíli. Tyto pocity se rychle vytrácejí a kuřák potřebuje stále víc a víc cigaret. Takový člověk si už svůj život bez kouření nedovede představit. Kdykoli se pokusí s kouřením přestat, dělá se mu špatně, je nervózní a má špatnou náladu. Proto je tak těžké kouření, sňupání a žvýkání tabáku odvyknout.

Dlouhodobé účinky tabáku znají lékaři už dlouho. Kromě zhoubných nádorů a srdečních onemocnění jsou to další nemoci dýchacího systému, nemoci cév, poškození žaludku, pokles tělesné výkonnosti, impotence u mužů středních let, stárnoucí pleť, atd. Bez rizika však nejsou ani pasivní kuřáci, tedy ti, kdo se zdržují v zakouřených prostorách i když sami nekouří. To se týká zvláště dětí, protože jejich odolnost je menší. A co je nejsmutnější – některé děti jsou pasivními kuřáky už od malička. Jak se asi jejich tělo vyvíjí? Přinejmenším jim hrozí záněty dýchacích cest a astma. Ten, kdo žije ve společné domácnosti s málo ohleduplným kuřákem, zatěžuje své tělo dávkou zhruba dvou cigaret za den i když sám nekouří.

Na závěr prosím, věnujte rodiče pozornost novele zákona 190/99 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi §4 (původní zákon č. 37/89 Sb.)

1. Zakazuje se

a) prodávat nebo podávat alkoholické nápoje, aneb jinak umožňovat jejich požívání osobám mladším osmnácti let

b) podávat tabákové výrobky osobám mladším osmnácti let

§ 5 – Zákonní zástupci nezletilých a osoby, do jejichž péče byli nezletilí svěřeni, jsou povinni dbát dodržování zákazů týkajících se nezletilých v § 4.

Použitá literatura: Alkohol, drogy a vaše děti: (Prim. MUDr. K. Nešpor, Csc.)

Nenič své tělo: (Claire Raynerová)

Tyto knihy i videokazety s uvedenou tématikou a mnohé další si můžete zapůjčit v naší škole.

Mojdlová

SMĚJEME SE (I) V LAVICÍCH

Znáte – neznáte?

„Pýr vypadá podobně jako netopýr, ale nelétá.“

„Bouřlivý spor je soutěž...“

Nové obyvatelstvo?

„Obyvatelé Rumunska jsou **Rumáci**.“

„Obyvatelé Polska jsou **Polové**.“

„Obyvatelé Turecka jsou **Turáci**.“

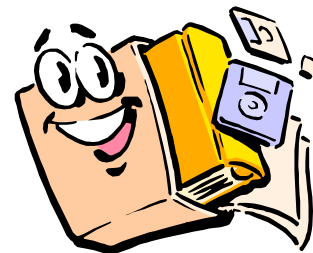
„Obyvatelé Japonska jsou **Japonové**.“

Odvozujeme:

Ze slova vlhký utvoř podstatné jméno! = „**Vlh**“ (zvíře žijící ve vlhku)

Ze slova vlhký utvoř sloveso! = „**Vlhuje**“ (typické chování vlha obecného)

Ze slova skákat utvoř podstatné jméno! = „**Skákatel**“ (???)

*společné plody chytrých hlavinek
našich ratolestí*

Mojdlová

POHÁDKA

Květná je malá vesnice. Přesto se i v ní dějí věci nad kterými zůstává rozum stát. Jeden takový příběh se stal za našich pradědů a prababiček na přelomu našeho století. Dobře tedy poslouchejte povídání o tajemné želvičce.

V dobách, kdy Květnou projížděly povozy tažené koňmi a v chaloupkách plných dětí seděla bída a hlad, žil u rybníka zvaného Kuňka - přesně tam kde dnes bydlí Mayerovi, drobný zemědělec Karel. Ač byl mladý, obýval svoji chaloupku sám. A protože byl nejen chudý, ale i hubený, drobný a tak trochu

ošklivý, žádná dívka z vesnice ho za muže nechtěla a ostatní mládenci si z něho tropili jenom žerty. Karel už nikoho na světě neměl, jen pár tetek na dolním konci Květné, ale hoch to byl hodný a pracovitý. Jenže co naplat. Síla mu chyběla a tak jeho hospodářství čítající jednu hubenou kravku, kozu, čuníka, něco slepic a pár mír pole chátralo a upadalo.

V těch vzdálených dobách netrpěl hladem pouze Karel. Hladověla celá zem. Nikdo nevěděl, co si počít a jak nakrmit sebe i početnou rodinu. Mnozí rozprodali co měli a za poslední peníze odplouvali do Ameriky za vidinou lepšího živobytí. Karel si na hlad zvyknul a šatstva mnoho nepotřeboval. Po čem však toužil byly knihy. Karel četl všechno. Knihy si půjčoval na faře, později i po domech v Poličce. A protože byla Polička, na rozdíl od Květné, kde všichni mluvili německy, městem ryze českým, musel se Karel naučit česky. Jenže nastala doba, kdy nebylo radno se ke znalosti českého jazyka hlásit a tak Karel svoje vědomosti tajil.

Blížila se válka. Lidé se jí obávali, ale našli se i tací, co si ji buď z nerozumu nebo z lidské zloby přáli. K těmto lidem patřili i tři největší rváči z Květné – Franc, Petr a Hans. Stali se postrachem všech slabších a mírných a spadeno měli zvláště na dobráka Karla.

Jednou jel z Květné do Svitav povoz naložený plátnem od místních tkalců. Vůz byl jen obyčejný žebříňák, ale táhli ho koně rychlí jako vítr. Štůčky plátna ležely pěkně vyrovnané a na nich sedělo šest statných chasníků, aby dohlédlo na prodej. Mezi cestujícími seděl i Petr s Hansem, a své plátno jel prodávat také Karel. Cesta to pro něho byla krušná, protože se stal stálým terčem Hansových a Petrových žertíků. Když míjeli Borovou Krčmu, zastavil povoz cizí pocestný a lámanou němčinou prosil o svezení. Vozka se nad vetším staříkem oděným do dřevěného kabátku slitoval a dovolil mu nastoupit.

Mladíci, zvláště Petr a Hans, vida mezi sebou bezbranného starce, obrátili k němu svoji pozornost a nevybíravě si ho dobírali. A především si vzali na mušku jeho neutěšený zevněšek.

„Vypadá jako vyschlá želva,“ vykřikoval Petr. „Podívej, krčí svůj vráscítej krk do hubertusu jako želva do krunýře.“

Vozka na kozlíku nic z jejich rozhovoru pro dusot koňských kopyt neslyšel a ostatní, včetně Karla, se neodvážili ani hlesnout. Hans a Petr se dostávali do ráže.

„Chamrad' jedna! Aby nám cestou nezdechnul,“ nedal se zahanbit Hans, když viděl, že stařec je nemocný a celou cestu pokašlává. „Takoví nemají právo chodit po světě,“ na to Petr, „natož sedět s námi na jednom voze. Nevím kam dal kočí oči...“

Nedořekl. Stařík se napřímil a jasnou češtinou pronesl: „Špatně dopadnete chlapci, vy i vám podobní. Nemáte soucit s chudákem, ale přijde čas, kdy sami zapláčete nad svojí slabostí a bezmocí a marně se budete dovolávat práva a slitování...“

Do Hanse a Petra jako když střelí. Rozčílil je nejen obsah slov, ale i to, že byla pronesena opovrhovanou češtinou. Než se kdo nadál, popadli staříka z límeč kabátu a shodili ho za plné jízdy z vozu. Právě byli nad Vendolským kopcem, kde se podél cesty táhla hluboká a kamenitá roklina. Stařec vypadl jako otýpka dříví, skulil se dolů a zůstal nehybně ležet. V povoze zavládlo ticho.

„Ne abyste o tom někomu cekli,“ hrozili lumpové. „To platí i pro tebe, hubeňoure,“ zaútočili na Karla, „nebo ti uřízneme obě uši.“

Nikdo na voze se ani nehnul. Všichni se tolik báli chuligánů, že jen mlčky s úděsem v očích přihlíželi jejich počínání. V Karlovi všechno vřelo – svářel se v něm strach a zbabělost s lítostí nad osudem starého člověka, bezvládně ležícího na dně rokle. Stoupala v něm zlost i odvaha. Když jeho rozčílení nad zlobou a lhostejností dosáhlo vrcholu, vymrštil se, založil ruce v bok a hlasitě zvolal: „Já taky umím česky! Tak co, i mě vyhodíte? Ale ušetřím vám práci vy ničemové a půjdu sám. A poženu vás za váš skutek k zodpovědnosti.“ Ještě než domluvil, hbitě vyskočil z vozu, vzápětí se postavil na nohy a pádil zpátky k roklině na pomoc stařečkovi. Marně ho však hledal. Ačkoliv nebylo kam by se schoval a z rokle by bez pomoci jen těžko mohl vylézt, zdálo se, jako by se po něm zem slehla. Na místě, kde zůstal ležet, našel Karel pouze velkou hnědou želvu.

„Kde ses tady vzala?“ zeptal se Karel když ji sbíral ze země a opatrně ji schovával pod kabát. „Tady želvy nežijí. Je tu pro vás příliš velká zima. Pojď vezmu tě k sobě do chaloupky.“ Pomalu, bez tržby za plátno se vracel domů. Došel až za soumraku. To už na něho u chaloupky čekala známá trojice. „Nesete peníze za mé plátno?“ zeptal se Karel bezelstně i když věděl, že otázka je zbytečná. Ti tři si s ním přišli vyřídit účty.

„Peníze? Za tu tvoji veteš jsme se pohostili v hospodě. Ale tys nám něčím vyhrožoval...“ začal Petr a vytáhnul sukovici.

„Tak co, našels' staříka?“, posmíval se Hans. „A jakpak jste si spolu popovídali,“ dorážel další. Za řeči kolem něho pomalu uzavírali kruh. Karel věděl, že je zle. Postavil se čelem k nejdivočejšímu útočníkovi a tiše očekával první ránu pevně rozhodnut bránit se přesile. Hromotluk Hans dlouho neotálel. Napřáhl se a plnou silou udeřil Karla pěstí do břicha. Co se stalo pak, bylo nevídané. Oba okamžitě padli na zem. Karel hned vstal, ale útočník se svíjel na zemi v bolestech a kolem něho stříkala krev. Hans udeřil Karla přímo na místo, kde byl pod kabátem schovaný tvrdý krunýř želvy a mocným úderem si zlomil ruku tak nešťastně, že mu úlomek kosti projel kůží a způsobil silné krvácení. Okamžitě bylo po rvačce a neurvalce se jen taktak podařilo zachránit. Ruka mu však špatně srostla a Hans zůstal na svoji pravačku nadosmrti chromý. Podobně se dělo i s ostatními dvěma. Petrovi ještě týž rok vůz zle pochroumal nohu a Franc prohrál svůj majetek v kartách a jako nuzák z vesnice odešel.

A Karel? Od té doby, co vzal nalezenou želvu pod svoji střechu se ho drželo jenom štěstí. Získal sebedůvěru, vrhl se pilně do práce a najednou se mu začalo v hospodářství dařit - možná i proto, že trochu vyrostl, zesílil a zmoudřel.

Brzy opravil chlévy a přikoupil další krávy. Pan farář si všimnul, že Karel je chytrý a vzdělaný mladý muž a požádal ho o výpomoc v místní škole, protože pan řídící byl už starý a na všechno nestačil. Časem se z ušlápnutého a bázlivého mládence stal vážený a uznávaný občan vesnice. Po straně se o něm šušovalo, že našel poklad. A možná, že to byla i pravda. Karlova želva totiž často na některých místech hrabávala a jednou skutečně vyhrabala hrst starých zlatých mincí, které do začátku Karlovi hodně pomohly. Ale jen on sám věděl, že to pravé štěstí potkal někde úplně jinde – v rokli, kde se vzepřel útisku svých tyranů a pomohl tajemnému starci.- Nebo želvě?

Karlova želva žije u rybníka u Mayerových dodnes. Říká se, že komu se ukáže bude mít v tom roce štěstí. Kdo jí však pomůže přečkat zimu, bude mít štěstí dvojnásobné.

Dvořáková

KULTURNÍ SLOUPEK

PRACOVNÍ NÁVŠTĚVA V KOCLÍŘOVĚ

Ve středu 19. dubna se na pozvání pana starosty Drozdka uskutečnilo přátelské a pracovní setkání části našeho obecního zastupitelstva s koclířovskou Obecní radou, aby si vzájemně předalo zkušenosti a obohatilo se nápady našich vzdálenějších sousedů.

Již od začátku letošního roku si s Koclířovem vyměňujeme naše obecní časopisy. Dozvěděli jsme se, že v obci, jejíž součástí je i osada Hřebeč, trvale žije asi 620 obyvatel. Mají zde mateřskou školu a malotřídní základní školu prvního stupně, v obci je knihovna, fotbalové hřiště a nový, nákladně zrekonstruovaný kulturní dům s prostorným sálem, četnými klubovny pro spolkovou činnost a s pohostinským zařízením provozovaným obcí. Zásobování občanů smíšeným zbožím zajišťují tři prodejny z nichž žádná již nepatří Jednotě a v provozu jsou ještě další dvě pohostinství. Obec vlastní asi 70 ha obecních lesů a je poměrně rozsáhlým vlastníkem obecních bytů a dalších objektů. Ve vesnici funguje církevní organizace zvaná Fatima vlastnící větší komplex budov a vyvíjející pravidelnou a navštěvovanou aktivitu. Obec se snaží nezůstat pozadu. V kulturním domě se pořádají divadelní představení, zahrádkářské výstavy, pingpongové turnaje, kino a další kulturně-společenské akce, ve vesnici pracuje zájmové sdružení Sociálně demokratických žen, Český svaz zahrádkářů a Sbor dobrovolných hasičů.

Obec zaměstnává 8 pracovníků z pracovního úřadu na veřejně prospěšné práce, tři vojáky na náhradní civilní vojenskou službu a občas i odsouzené s alternativními tresty. Pod záštitou obce vzniklo Stavební družstvo Hřebeč. Obec Koclířov je v našich očích vesnicí bohatou, neboť má v přepočtu na jednoho obyvatele dvakrát vyšší rozpočet než naše Květná. Jedinou jejich velkou bolestí je rozpad zemědělské prvovýroby – ZEVYS s.r.o. Svitavy. Podle slov starosty ve vesnici nenajdete více než jednu dojnici u soukromého chovatele.

I přesto – Koclířov prostě „jede“. Přejeme jeho zastupitelům, aby se jim i nadále dařilo uskutečňovat svoje záměry a jsme připraveni ke konstruktivní spolupráci.

Dv.

DEN ZEMĚ

Stejně jako v loňském roce se i letos zapojila do této akce naše škola. Za úkol jsme si dali úklid okolí školy, kde zůstaly od podzimu tlející hromádky shrabaného listí a také úklid po zimní údržbě silnice u mostku. Děti také shrabaly listí pod jírovcem, aby se zabránilo napadení stromu klíněnkou jírovcovou. Děti pracovaly s nasazením, co jsme nestihli, s tím nám pomohli obecní zaměstnanci, takže okolí školy je už zase pěkné.

Mojdlová

SLET ČARODĚJNIC

Už tradičně si 30. dubna v místní sportovním areále daly za doprovodu hromů a blesků dostaveníčko malé i větší čarodějnice. Jejich divoké reje kolem vysoké ohnivé vatra začaly ještě za světla a utichly až dlouho po setmění.

Malé čarodějnice se bavily soutěžení a tancem při magické hudbě, větší využily setkání k debatám. Všichni se vydatně posilňovali ze společné čarodějné kuchyně. Pro černou kroniku máme radostnou bilanci: „Letos na velkém sletu čarodějnic v Květné došlo k upálení pouze jedné jediné čarodějnice. Ta se rozletěla jako prach a dým do širokého okolí...“

Dv.

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ JSDH

Opět po delší době byl místní Sbor dobrovolných hasičů pověřen uspořádáním Okrskové soutěže JSDH. Po bouřlivých přípravách jak soutěžní

skupiny hasičů, tak i organizačního týmu, propukl v areálu Květenký ranč dne 20. 5. 2000 urputný boj o mety nejvyšší.

Za hrozivého kupení se bouřkových mračen se v jednu hodinu odpoledne dostavilo na nástup devět hasičských družstev mužů a jako perlička i jedno družstvo žen, aby se utkala ve dvou základních disciplínách – štafetě a požárním útoku. Hlavními rozhodčími byli – v požárním útoku pan Zrůst a ve

štafetě pan Brokl a hojně se zapojili i místí občané jako časoměřiči a zapisovatelé.

Mezi přehánkami s kroupami a za poměrně slušné divácké podpory se bojovalo o získání co nejvyšší trofeje pro svůj hasičský sbor a pro svou obec. Přelétavá štěstěna se přikláněla tu na jednu, tu na druhou stranu, až mohl hlavní rozhodčí vyhlásit konečné výsledky.

Pořadí	Družstvo	Výsledný čas
1.	Široký Důl	1,30:30
2.	Sebranice	1,45:00
3.	Polička	2,05:50
4.	Střítež	
5.	Lezník	
6.	Modřec	
7.	Pomezí	
8.	Lubná Květná	D – štafeta D – útok
1.	Sebranice – ženy	2, 48:30

Jednotlivé výkony mezi družstvy byly velmi rozdílné vlivem řady činitelů. Za mnohé mohl rozmoklý a kluzký povrch ne zcela zapojeného travního porostu na závodní dráze, dále určitá míra nervozity, stav techniky a samozřejmě i štěstěna. Například časy v požárním útoku se pohybovaly v rozmezí 23 vteřin až po 2 a půl minuty.

Přesto, že naše družstvo, dá-li se to tak říci, propadlo, kdo byl jako divák přítomen viděl, co se stalo. Po velmi rychlém (jednom z nejrychlejších)

rozvinutí hadic nedošlo podobně jako v minulém roce k nasátí vody. Později se zjistilo, že došlo k technické závadě na čerpadle, které bylo ještě den před soutěží pečlivě prohlédnuto a pětkrát vyzkoušeno. Květná získala od kolegů přátelsky - pobavený titul „Suchá rota“, což zdaleka nelze považovat za hanlivou urážku, ale jako motivaci pro příští rok, kdy si soutěžní družstvo jistě důkladněji prověří stav techniky a zúročí jinak velmi poctivou přípravu dobrým soutěžním výsledkem.

Na závěr nezbyvá než dodat, že i přes hanebnou nepřízeň počasí (dlouhodobé sucho, kdy nemohl vzejít nově založený trávník a následné studené a deštivé odpoledne), se sportovní hasičský den vydařil. Diváci a koneckonců i soutěžící se především dobře bavili, organizace nevázla, technické i sociální zabezpečení bylo v pořádku, účastníci byli spokojeni, tak o co tu vlastně jde více...

Dv.

POHÁDKOVÁ CESTA KVĚTENSKÝM LESEM

V neděli 4. června nebylo možné přehlédnout ruch a chvat v květenských lesích. Jako každoročně touhle dobou se z hlubin lesů vyrojily tajemné pohádkové postavy a vyzývaly děti ke změřením sil.

Utkání to byla náročná, neboť každá pohádková bytost měla připraveny zajímavé úkoly pro všechny věkové kategorie dětí. Na své si přišli jak dvouletí caparti, tak třináctiletí dorostenci. Na startu návštěvníky uvítali Ferda mravenec s Beruškou a broučci, vybavili poutníky průvodními listinami a popřáli šťastnou cestu. Pak už postupovaly děti sami, ti menší za doprovodu rodičů. A že bylo jejich ochranných křídel třeba se přesvědčili hned na prvním stanovišti. U rybníka u Mayerových se usadil vodník, v háječku za ním se objevila krásná princezna se sličným princem, za kolejem děti prozkoušela Chytrá horákyň, v temných lesích na ně číhaly čarodějnice a dokonce i dva nerudní čerti. Úlevu v napětí z přestálého nebezpečí přineslo stanoviště

s hajným Robátkem, ale v zápětí klid vystřídalo mohutné kvílení místního hejkala. Po palouku se proháněly lesní víly, na posedu dalekohledem zkoumal hvězdy černokněžník, na polní cestě odpočívala Popelka s nevlastní sestrou. Část pohádkové cesty svým puchem zamořili skřítkové Smrad'oši a prostor byl proto průchodný pouze v plynových maskách. Na konci putování se objevila až z dalekého Turecka princezna Šeherezáda.

Děti přišly do cíle unavené, ale spokojené. Cestou byly od bytostí posilňovány oplatkami a pitíčky. Hrdě si nesly průvodní listy s nasbíranými body a jako výhru dostávaly glejty pro přidělení šlechtických panství. Výčet možných výher byl bohatý: stoh slámy pšeničné, zřícenina, chaloupka dřevěnice, statek, pevný hrad i krásný zámek. Z loňského pohádkového lesa víme, že máme v obci velmi mnoho urozených šlechticů a letos jim k jejich titulům přibylo i „něco toho majetku“.

O občerstvení poutníků se v cíli postaral SDH – jmenovitě manželé Fuchsovi a OÚ a mezi děti se rozkrájel krásný dort v podobě středověkého hradu, který upekla p. Větrovská. Na organizaci se podílely rovným dílem obecní úřad – p. Holanová a Dvořáková a základní škola v Květné – p. uč. Mojdlová. Největší díky ale náleží všem našim obyvatelům, kteří se převlékli za pohádkové bytosti a zprostředkovali devadesáti osmi zúčastněným dětem příjemné zážitky. Zkuste uhodnout, kdo se pod kterou maskou ukrývá...

Dvořáková

RŮZNÉ INFORMACE

MAJETKOVÉ NÁROKY OPRAVNĚNÝCH OSOB

Podle zákona o půdě č. 229 / 91 Sb., a zák. č. 42 / 92 Sb., o transformaci zemědělských družstev se blíží lhůty pro vypořádání majetkových nároků oprávněných osob, které se nestaly účastníkem právnické osoby podle transformačního projektu zemědělského družstva a nejsou podnikatelem ve smyslu odst. 2.

V letošním roce uplynula sedmiletá lhůta od schvalovaných transformačních projektů. Pokud povinná osoba nevyzve oprávněnou osobu k uzavření dohody o vypořádání majetkového nároku, měla by tak ve vlastním zájmu učinit oprávněná osoba, pokud má o vypořádání zájem.

NEZAMĚSTNANOST V OBCI

V měsíci květnu byla v naší obci míra nezaměstnanosti 16, 94 %. Z celkového počtu dvacet jedna uchazečů bylo 14 mužů a 7 žen.

ROZBORY VODY

Rozborem vody bylo zjištěno, že voda má v rozsahu stanovených ukazatelů vyhovující jakost podle normy. V úpravě vody se jedná o nedostatečné chlorování. Ostatní hodnoty odpovídají normě.

ZÁPIS DĚTÍ DO MŠ A ZŠ KVĚTNÁ

Až do konce března měli rodiče dětí příležitost přihlásit svoje děti do školních zařízení v naší obci. Od prvního září bude mateřskou školu navštěvovat 17 dětí, v základní škole se bude vyučovat devět školáků.

SEPAROVANÝ SBĚR DOMOVNÍHO ODPADU

V dubnu byly do domácností rozdány žluté igelitové pytle na separovaný sběr plastového odpadu. Je to „pilotní projekt“ firmy LIKO s.r.o., který vznikl v důsledku požadavků zákona o odpadech a jeho důrazu na třídění a následnou recyklaci.

Do pytlů se ukládá **POUZE** plastový neznečištěný odpad !!! Jednorázový svoz provede na požádání Obecního úřadu firma LIKO.

Obecní úřad tak učiní na základě ústní žádosti občanů podle jejich většinové potřeby.

CENÍK SLUŽEB OBECNÍHO ÚŘADU

Obecní úřad v Květné může prostřednictvím zaměstnanců poskytnout svým občanům služby a zápůjčky strojů za těchto podmínek.

Traktor (s řidičem, výjimečně lze dohodnout i bez něho)	250 Kč / hod.
Avia (s řidičem)	15 Kč / hod.
Míchačka	20 Kč / den
Sekačka (i s pracovníkem)	150 Kč / hod.
Křovinořez (i s pracovníkem)	150 Kč / hod.
Motorová pila (i s pracovníkem)	150 Kč / hod.
Přímočará pila a elektrický hoblík	Zapůjčení kompenzováno prací pro obec
Lavičky	Lze koupit za 1500 Kč / ks

O zapůjčení rozhoduje starosta, popřípadě i místostarostové, kontaktní osobou je pan Korbel.

DISKOTÉKA

V sobotu 17.6. 2000 SDH Květná pořádá ve sportovním areále diskotéku pro mládež.

SKÁKACÍ HRAD

Bude postaven na louce pod obecním úřadem dne 19.6. 2000 od 13.30 do 18.00 hodin. Děti se mohou vydovářet zdarma. Pořadatelem je OÚ.

VYSTOUPENÍ SKUPINY „KAMELOT“

V pátek 11. srpna 2000 v našem kulturním areále opět vystoupí skupina Kamelot. Pořadatelem je pan Navrátil a OÚ.

POUŤOVÁ ZÁBAVA

Oblíbená pouťová zábava proběhne v sobotu 12. 8. 2000 ve sportovním areále. Pořadatelé jsou členové SDH.

POŤOVÉ ODPOLEDNE

Tradiční pouťové odpoledne pro děti uspořádá OÚ a SDH v neděli 13.8. 2000 opět ve sportovním areále v Květné.

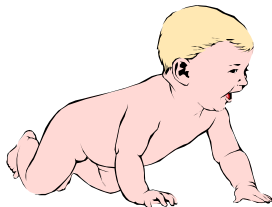
Květeňáci, na všechny kulturní podniky jste srdečně zváni !!!

Dvořáková

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

VÍTÁME NOVÉ KVĚTEŇÁČKY

*Martina JUKLA z č.p. 127
narozeneho 26. 4. 2000*

a

*Kateřinu KOZLOVOU z č.p. 166
narozenou 11. 5. 2000*

*Rodičům nově narozených dětí blahopřejeme a přejeme hodně trpělivosti a lásky
ve výchově svých potomků, dětem patří především přání pevného zdraví,
bezstarostnosti a klidného dětství plného nevěsedních zážitků prožitého u nás na
venkově.*

Připravila Dvořáková

Poděkování:

Starosta obce děkuje panu Jiřímu Burešovi z Květné za nezištnou a obětavou pomoc při vybavení Místního sboru dobrovolných hasičů, kdy se mu za velmi výhodných podmínek podařilo sehnat pro SDH jak novou hasičskou stříkačku, tak i hadice.

Starosta rovněž děkuje všem účastníkům Pohádkového lesa, zvláště organizačnímu týmu a jednotlivým představitelům pohádkových postav. Děkuje také všem organizátorům okrskové hasičské soutěže i soutěžnímu družstvu a divákům za hojnou účast.

Děk patří i občanům udržujícím kolem svého obydlí i v obci pořádek a čistotu.

redakce

REKLAMA

Agentura domácí péče

OŠETŘOVATELSKÁ PÉČE V DOMÁCNOSTI

Telecká Pavlína, Široký Důl 123, 272 01

.....
Nabízí pomoc nemocným, seniorům a jejich blízkým.

POSKYTUJEME ODBORNOU ZDRAVOTNÍ PÉČI NA DOPORUČENÍ OŠETŘUJÍCÍHO LÉKAŘE
VŠEM, BEZ ROZDÍLU VĚKU, PODLE INDIVIDUÁLNÍCH POTŘEB KLIENTŮ.

- Ø Komplexní péče o nemocné a seniory
- Ø Hygienická péče – ranní, večerní, celkové koupele
- Ø Kontrola celkového stavu, krevního tlaku, pulsu
- Ø Kontrola léčebného režimu, včetně diety
- Ø Ošetřování a převazy bércových vředů, operačních ran...
- Ø Aplikace injekcí
- Ø Ošetřování stomií
- Ø Odběry biologického materiálu (krve, moče, výtěry)
- Ø Diabetické kontroly
- Ø Ošetřovatelská rehabilitace
- Ø Prevence a ošetřování proleženin
- Ø Psychická podpora nemocným i jejich blízkým

.....
Spolupracujeme se ošetřujícími a odbornými lékaři, nemocnicí, laboratoří,
pečovatelskou službou, obecními úřady atd.

**Máte nemocné rodiče? Nemůžete opustit své zaměstnání? Chcete zkrátit
svůj pobyt v nemocnici?...**

Informace na tel. **0604 / 734 757**, po 19. hod. **0463 / 23 985**

AVX

Nadnárodní společnost se sídlem v USA – jeden z největších českých závodů v Lanškrouně, nabízí pracovní příležitost pro muže a ženy z Poličky a okolí

Nabízíme perspektivní zaměstnání nejen mladým, ale i lidem s dlouholetou praxí v profesích:

	Nástupní plat	
OPERÁTOR/KA V elektrotechnické výrobě	36 až 39 Kč / hod. včetně nočního příplatku	Každé dva měsíce zvýšení Min. o 1,50 Kč.
KONTROLOR/KA Vzhledu výrobků	39 Kč / hod. včetně nočního příplatku	Po roce zaměstnání 46 až 50 Kč / hod.

NEPŘETRŽITÝ PROVOZ:

Tzn. 15 dvanáctihodinových směn a 15 volných dní v měsíci (střídají se dvě nebo tři pracovní směny a dva až tři volné dny).

Pracovní doba: denní směna 7:20 – 19:20 hod., noční směna 19:20 – 7:20 hod. Odjezd z Poličky 6:10 a 18:10 hod. Zastávky: nádraží ČSAD a ulice Hegerova.

Požadujeme pečlivost, svědomitost a dobrý zdravotní stav.

FIREMNÍ DOPRAVA ZDARMA

od 1.5. 2000 také do Poličky

Kontakt: AVX Czech Republic s.r.o.,
Dvořákova 328, 563 01 Lanškroun. Tel. 0467 / 558130 a 131.
Fax: 0467 / 523010.

Květěnsí nezaměstnaní, nebojte se využít tuto zajímavou pracovní nabídku s dopravou do zaměstnání zdarma. Zaměstnanci dlouhodobě pracující u firmy AVX s.r.o. jsou s pracovními i platovými podmínkami spokojeni a rovněž oceňují stabilitu firmy.